

ת"פ 50551/03/18 - מדינת ישראל נגד אחמד עטיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 50551-03-18

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
אחמד עטיה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש.

2. ואלה המעשים על פי עובדות כתב האישום המתוקן: ביום 28.1.17 התקשר סוכן משטרת לאדם בשם איוב הינדי (להלן: "**הינדי**") והתענין ברכישת אקדח. הינדי יצר קשר עם הנאשם לצורך השגת אקדח והנאשם השיבו כי ישנו אקדח למכירה במחיר הנע בסביבות 31,000-32,000 ₪. הינדי הודיע לסוכן על מחיר האקדח ודרש סכום נוסף בסך 1,500 ₪ עבור חלקו בביצוע העסקה. הסוכן הסכים ונקבע פגישה להשלמת העסקה בחלוף כשעה בשכונה עיסוויה בירושלים. סמוך לשעה 19:00 אסף הסוכן את הינדי ברכבו ועצר בנקודה בה הורה לו הינדי כדי להמתין לנאשם. בשלב זה מסר הסוכן לידיו של הינדי סך של 32,000 ₪ ו- 1,500 ₪. הינדי התקשר אל הנאשם והלה הגיע למקום תוך זמן קצר בליווי אדם נוסף. השניים עמדו במרחק מה מהרכב, הינדי ניגש אליהם וקיבל מידי הנאשם אקדח חצי אוטומטי מסוג FN ומחסנית תואמת. הינדי שב אל הרכב ומסר לסוכן את הנשק, אשר בדק את תקינותו בירי כדור ואישר את השלמת העסקה. בהמשך לאמור, מסר הינדי לנאשם חלק מן הכסף שקיבל מידי הסוכן.

3. הנאשם הינו יליד 1997, ללא הרשעות קודמות.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

4. המאשימה טוענת כי עבירת הסחר בנשק פוגעת בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלטון החוק וגלומים בה סיכונים רבים בגינם נדרשת החמרה בענישה. הפסיקה קוראת להעלאת רף הענישה בעבירות אלה, המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה ליישם זאת במקרה שלפנינו. המאשימה הדגישה את חלקו של הנאשם בעסקה, הוא היה החוליה הקרובה ביותר לאקדח, הוא השיג את האקדח, מסר אותו לידי הינדי בתמורה לכסף. מדובר בתפקיד של מוכר הנשק, תפקיד משמעותי ביותר, ומדובר בסחר ברף הגבוה שלו. כמו כן, התכנון המוקדם מתבטא בתיאום עם הינדי, הנאשם הוא שקבע את המחיר ולאחר מכן, כפרי של תכנון זה - התבצעה העסקה. הנזק הפוטנציאלי הוא ברור מאליו. מדובר בנשק לא חוקי, באקדח שיכול להמית, ולא מדובר ברובה סער או רימונים. המניע הוא כספי ולכן יש צורך ליצור הרתעה גם על ידי הטלת קנס ממשי. המאשימה טוענת כי מתחם הענישה נע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר בפועל, וכולל מאסר על תנאי וקנס. באשר למיקומו של הנאשם במתחם זה, טענה המאשימה כי בהתחשב בכך שהנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, גילו צעיר והוא נעדר עבר פלילי, התסקיר לא בא בהמלצה שיקומית ותיאר את יחסו של הנאשם לעבירה כמקים סיכון להישנות העבירה - יש להטיל עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

טענות ההגנה

5. סנגורו של נאשם טען כי תפקידו של הנאשם לא היה עיקרי, הוא לא היה במעגל הפנימי והחמור של ביצוע העבירה. היעד של הסוכן המשטרתי היה הינדי ולא הנאשם. הנאשם לא היה בקשר עם הסוכן והעסקה התבצעה כפי שתואר בכתב האישום. כמו כן, הינדי מסר לנאשם רק חלק מהתמורה ולא את כולה. עוד נטען כי מדובר באקדח חצי אוטומט, לא הועברו כדורים ולא היה ניסיון לשימוש באקדח. לא נטען שהאקדח היה בשימוש, אין ראיה לכך שהנאשם יודע להשתמש בו או עשה בו שימוש, והוא נמכר ללא תחמושת. לטענת הסנגור, הנאשם הינו אדם צעיר ואין לו יכולת להביא תחמושת או להשתמש בה. הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית, הוא הסביר את חלקו בעבירה, אין לו עבר פלילי והוא בוגר 11 שנות לימוד. עזב את לימודיו כדי לעזור בפרנסת המשפחה ועד למעצרו עבד בעבודה חוקית ונורמטיבית באופן יציב. הנאשם הודה במיוחס לו, הביא לחיסכון בזמן שיפוטי, לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. מתחם הענישה בעבירה הינו 12-36 חודשי מאסר, הסנגור הפנה לפסיקה שהגיש. לטענתו, טענת המאשימה להחמרה בענישה צריכה להיבחן בזירות, שכן החמרה בענישה צריכה להיעשות באופן הדרגתי ולא באופן דרסטי, והמקרה דנן אינו מתאים לכך. הנאשם עצור מיום 12.3.18 והסנגור ביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

6. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ואמר כי למד לקח מתקופת המעצר שלו.

תסקיר שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו כבן 21 שנים, רווק, עד למעצרו התגורר בבית הוריו בשכונת עיסוויה בירושלים ולדבריו עבד כחשמלאי, בוגר 11 שנות לימוד, ללא הרשעות קודמות. הנאשם קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירה, אך הביע חרטה ובושה על מעשיו. הוא שלל כל כוונה ותכנון מוקדם במעשיו ואמר כי מצא את הנשק ברחוב והחליט למכרו. שירות המבחן התרשם כי עמדתו נוקשה וקורבנית המקשה עליו לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו והוא מתקשה להציב גבולות פנימיים ברורים. יחד עם זאת, הרושם הוא כי לנאשם יכולת לתפקוד תקין. הומלץ על עונש מאסר שייקח בחשבון את ימי מעצרו וכן עונש מאסר על תנאי.

דין

8. חוק העונשין (תיקון 113) קבע את עקרון ההלימה שמשמעו אימוץ עקרון הגמול כעקרון מנחה. בחינת העבירה ונסיבותיה מביאה לקביעת מתחם ענישה ולאחר מכן יש לבחון הנסיבות האישיות. העבירה מכתיבה את המתחם ושילוב הנסיבות האישיות במתחם מכתיבים את גזר הדין.

9. בענייננו, מדובר באירוע אחד. עבירה של סחר בנשק טומנת בחובה סכנה ממשית פוגעת בערכים החברתיים של בטחון הציבור, שלום הציבור ושלטון החוק. נשק בלתי חוקי המצוי בידיים בלתי מורשות מסכן את הציבור כולו. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל (2011): **"סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת"**.

10. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות דנן מלמדות כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה רבה וחמורה. במקרה דנן, כל שנדרש מהינדי היתה שיחת טלפון אחת לנאשם, שהשיבו בו במקום כי יש בידו אקדח למכירה המתאים לדרישותיו ונקב במחיר התמורה. העסקה בוצעה לאחר כשעה בלבד ולאחר תיאום ותכנון מראש והאקדח נמסר ביחד עם מחסנית תואמת. פועלו של הנאשם מלמד על נגישות לנשק בלתי חוקי, על זמינות הנשק ועל היכרותו עם עולם הסחר. והסוכן אף ירה בנשק בעת שבדק אותו בנוכחות הנאשם. הנאשם הבין היטב את מעשיו ויכול היה לחדול מביצועם בכל רגע אך בחר להמשיך בכך מתוך בצע כסף ורצון להפיק רווח קל ומהיר. הנאשם שימש חוליה מרכזית בסחר זה כמי שסיפק את הנשק ובלעדיו אין. מדובר בנשק חצי אוטומט שמידת פוטנציאל הנזק הטמון בו היא קטלנית ורבה.

11. פסיקה רבה עוסקת במימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד, הקלות היחסית שבה ניתן לבצעה ומאמציהן הרבים של רשויות אכיפת החוק לתפיסת סוחרי הנשק, וקוראת - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר באופן הדרגתי בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו (ר': 1332/04 **מדינת ישראל נ' פס**, פ"ד נח (5) 541; ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (2011); ע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (2018)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, חומרתה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה מובילות למסקנה כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 15 ל - 40 חודשי מאסר בפועל.

12. הכלל הבסיסי הנוגע בעבירות בנשק הנו העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי. סחר בלתי חוקי בנשק עלול לפתוח ציר לפעילות אלימה ובלתי חוקית והשלכותיו רבות ומסוכנות. שיקולי שיקום, ככלל, נסוגים מפני שיקולי הגמול וההרתעה, אם כי, כמובן, יש לשקול ולבחון כל מקרה לגופו. בנסיבות הענין לא מצאתי הצדקה לסטות מהמתחם האמור לקולה או לחומרה.

בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש לזקוף לזכותו את גילו הצעיר, הודאתו במיוחס לו שהביאה לחיסון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, לקיחת אחריות על המעשים, הבעת החרטה, העדר הרשעות קודמות וחווות דעתו של שירות המבחן, לפיה לנאשם יכולת לתפקוד תקין. כמו כן, יש להתחשב בתקופת מעצרו הממושך של הנאשם. יחד עם זאת, מהתסקיר עולה כי האחריות שלקח הנאשם על עצמו הנה חלקית בלבד, עמדתו קורבנית והוא מתקשה בתובנת חומרת מעשיו, וכן נעדרת המלצה טיפולית בעניינו.

13. בנסיבות אלה ולאחר שקלול כפי שתואר בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ופורט לעיל, אני גוזר על הנאשם, כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופת 18 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

רפי
כרמל,
שופט